

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Gruodžio 24 d. (antradienis)

KREKENAVOS BAZILIKOJE

Kalėdinis koncertas 19.30 val.

KALĖDŲ NAKTIES Šv. Mišios - 20 val.

Gruodžio 25 d. (trečiadienis)

KREKENAVOS BAZILIKOJE

KALĖDŲ RYTO Šv. Mišios – 8 val.

10 val. Upytės bažnyčioje

12 val. Vadaktėlių bažnyčioje

Nuo pasaulio sukūrimo praėjus nesuskaičiuojamiems amžiams, kai Dievas pradžioje sukūrė dangų ir žemę, bei pagal savo paveikslą suformavo žmogų; po daugybės amžių, 752 metais po Romos miesto įkūrimo; keturiasdešimt antraisiais imperatoriaus Oktaviano Augusto viešpatavimo metais;

Visam pasauliui esant ramiam, amžino Dievo ir Tėvo Sūnaus, norėdamas savo atėjimu pašventinti pasaulį, prasidėjęs iš Šventosios Dvasios Mergelėje Marijoje, nuo pradėjimo praėjus devyniems mėnesiams, Judo Betliejuje gimė mūsų Viešpats Jėzus Kristus.

GYVENKIME DIEVO ŠVIESOJE

Kalėdų nakties mišių Pradžios maldoje meldžiamės: „*Dieve, šią švenčiausiąją naktį užtvindęs tikrosios šviesos srautais, leisk mums džiaugtis danguje ta šviesybe, kurios paslaptis patiriame žemėje.*“ Turime suprasti, kad be Dievo šviesos - tikrosios šviesos - tikresnės mūsų gyvenime nėra ir negali būti. Ypač mirties tikrovės tamsos negali nušviesti jokios, kad ir labiausiai spindinčios, žmogaus rankų darbo šviesos, nors pasaulis, atmetęs Dievo šviesą, kuo toliau, tuo labiau mėgina dirbtinai apsišviesti. Iš tiesų tai reikia tik sulaukti Kalėdų nakties ir tikrosios šviesos - kaip paslapties – gimimo: Dievo tapimas žmogumi ir apsigyvenimas tarp mūsų tebelieka tikėjimo slėpiniu. Ne viena karta mėgino šį slėpinį paaiškinti. Vieniems Jėzus Kristus yra ne Dievas, o tik žmogus; kitiems – Dievas, bet ne žmogus; dar kitiems - žmogus, vėliau tapęs Dievu; buvo ir teigiančių, kad jis tik atrodo kaip žmogus. Visi tokie pasisakymai - tai ankstyvųjų ir dabartinių amžių erezijos. O tiesa yra viena – Dievas *tapo* žmogumi, gimdamas iš mergelės Marijos, ir nepaneigiamai yra ir Dievas, ir žmogus. Todėl teisingas Kristaus slėpinio priėmimas leidžia mums tikėtis, kad tas, kuris prisiėmė mūsų visišką žmogystę, apdovanos mus savo dievyste prisikėlimo dienoje. Tai ir bus ta *šviesybė*, kurios paslaptis per Bažnyčią ir Bažnyčioje patiriame čia, žemėje! O, kad pasaulis, kuris kažkodėl ieško ir trokšta tamsos, tai suprastų... O, kad kiekvienas žmogus, kuris neišvengiamai susiduria su tamsa, baime ir mirtimi, tai suprastų... Tada Kalėdose ir ne tik - kiekvieną sekmadienį žinotume, ką švenčiame – tai tikrosios šviesos ir gyvenimo gimimą mumyse ir tarp mūsų! Žmogumi tapęs Jėzus Kristus yra kitokio, amžino žmogaus gyvenimo galimybė. Reikia tik tikėjimo ir pasitikėjimo, reikia klusnumo ir nuolankumo gyventi ne su *laboratoriniu* žinojimu, bet su *paslaptimi*, kurios ir be Dievo negalime išvengti: argi kiekvienas žmogus ne paslaptis? Kai kalbame apie meilę, tiesą, gerį ir grožį, argi viską žinome? O kur dar kančios slėpinys...

Broliai ir seserys Kristuje, nebijokime nakties, žiemos, gyvenimo tamsos. Juk jau turime tikrąją šviesą - mūsų Viešpatį Jėzų Kristų! Tereikia ugdyti savo adventinę kantrybę bei meilės nuolankumą gyventi su paslaptimi. Tai neskamba šiuolaikiškai, bet patikėkit manimi, yra labiau tiesa ir tikrovė, negu kaip vėjas besikeičiančios mados ir nuomonės. Tai daug tikresnė gyvenimo dovana negu ta, kurią galime padėti ar rasti po šventine eglute. Jeigu šitos dovanos neatrasime ir ja nesidalinsime, tikro džiaugsmo taip ir nepatirsime. Nuolat jausime, kad turi būti kažkas tikriaus, ilgaamžiškiau ir vertingiau, ko nei pagaminti, nei nupirkti negalima. Tad nesivaikykime tiesos miražų, bet priimkime tikrąją tiesą Kalėdų nakties mišiose. Kai patikėsime, kad Dievas galėjo tapti žmogumi, patikėsime, ir kad žmogus gali tapti Dievu, tai yra, *džiaugtis danguje ta šviesybe, kurios paslaptis patiriame žemėje*. Iki susitikimo Kalėdų šv. Mišiose su Gimusiuoju ir su mūsų galimybe gimti ir amžinai gyventi Dievo meilės ir šviesos danguje.

Su šv. Kalėdomis ir artėjančiais Naujaisiais Viešpaties 2020 metais!

Maldos ir meilės Dvasioje, Klebonas/retorius kun. Gediminas Jančiauskas

2019 M. SPALIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Spalio mėnuo tradiciškai skiriamas Švč. Mergelei Marijai. Pagerbdama Dievo Motiną, Visuotinė Bažnyčia kvietė tikinčiuosius kasdien melstis rožinį. Mūsų parapijoje veikiančių Gyvojo Rožinio būrelių nariai uoliai ir gausiai kalbėjo Rožinį net tik namuose, bet ir laikuose maldos namuose parapijoje. Šių metų spalio, popiežiaus Pranciškaus buvo paskelbtas Ypatinguoju misijų mėnesiu. Popiežius trokšta, kad tai taptų proga pagyvinti viso pasaulio Katalikų Bažnyčios misionierišką ir evangelizacinę dvasią. Tad šį mėnesį tikrai turėjome, kam skirti savo maldas įvairiomis visuotinėmis Bažnyčios intencijomis. /tęsinys 3 pusl./

SPALIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Įpusėjus auksiniam rudeniiui kasmet minime Šv. Pranciškų Asyžietį, pasaulinės gyvūnijos globėją, ir tradiciškai kviečiame mūsų parapijiečius susirinkti gyvūnėlių palaiminimui. Šiomet spalio 4 dieną rinkomės prie savojo Šv. Pranciškaus kalnelio, kur išskirtinai susirinko tik amsintys keturkojai- kiekvienas su savo išskirtiniu charakteriu ir asmenybėmis. Itin daug draugiškumo tarp keturkojų nebuvo pastebėta, bet bendra nuotrauka atminčiai vis tik pavyko!

Tą pačią dieną nedrąsiai parapijon susirinko gausus jaunuolių, pasiryžusių ruoštis Sutvirtinimo sakramentui, būrys pirmajam susitikimui. Kartu su klebonu Gediminu susitikime buvo aptarta pasirengimo sakramentui programa, susitarta dėl būsimų susitikimų, pasiūlyta įsitraukti į veiklas, vykstančias parapijoje. Melskime, kad jaunimui nepritrūktų drąsos liudyti tikėjimą savo bendraamžiams.

Pirmąjį mėnesio penktadienį laikinuose maldos namuose buvo aukojamos pirmosios šiais mokslo metais šv. Mišios su vaikais ir jaunimu. Po bendros maldos prie arbatos puodelio prisiminti buvo Didieji Žolinės atlydai, planuota šių metų veikla, nutarta susitikimus rengti ne reguliariai, bet pagal poreikį ir galimybes, kad juose galėtų dalyvauti ir mūsų studentės, turinčios kasmet vis didesnę užimtumą. Tikimės, kad prie penktadienio susitikimų prisijungs ir mažesnieji mūsų draugai, lankantys pasirengimo Pirmajai Komunijai užsiėmimus, ir jaunuoliai, besirengiantys Sutvirtinimo sakramentui.

Spalio 5 dieną, šeštadienį, Panevėžio Bendruomenių rūmuose vyko Panevėžio vyskupijos Atsinaujinimo diena „Pakrikštyti ir siunčiami“. Popiežius Pranciškus spalio mėnesį paskelbė Ypatinguoju misijų mėnesiu, tad ir Atsinaujinimo dienoje buvo aktualu prisiminti savo, kaip krikščionio, misiją ir atpažinti, kur ir kokiai misijai esame siunčiami. Visą dieną vyko teminiai užsiėmimai atvykusiems, o vėliau šv. Mišiose buvo švenčiama Eucharistija, kuriai vadovavo Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM, kartu su kitais dvasininkais koncelebravo ir mūsų parapijos klebonas Gediminas Jankūnas.

Kasmėnesiniuose Švč. M. Marijos atlyduose sulaukėme Panevėžio vyskupo emerito Jono Kaunecko ir generalvikaro kunigo Eugenijaus Styros. Maldai rinkomės į laikinuosius maldos namus, o iš toliau atvykusius ir nežinančius apie pokyčius parapijoje, reikėjo nukreipti nuo įprasto kelio, vedančio link bazilikos. Regis puikiai yra matomi vykstantys bazilikos renovacijos darbai, bet žmogui sunku išsukti iš įprasto kelio ir priimti pokyčius. Atlydams pasibaigus klausėmės piligrimų įspūdžių ir džiaugėmės, kad jiems buvo jauku ir šilta mūsų parapijos namuose, kuriuose bendrai malda padėjo betarpiškas buvimas vienas šalia kito.

Spalio 26 dieną, neįprastu metu kiek ankstėliau rinkomės į šeštadienio šv. Mišias parapijos namuose. Tą dieną savo 100-ąjį įkūrimo jubiliejų šventė Krekenavos M. Antanaičio gimnazija, kurios buvę ir esami mokytojai, darbuotojai ir mokiniai susirinko į šv. Mišias, kurios pradėjo šventinių renginių maratoną. Pasimeldę jubiliejinio renginio dalyviai skubėjo į gimnaziją, iš kurios šventinė eiseną visa bendruomenė susirinko Krekenavos kultūros centro salėje iškilmingam renginiui. Skambėjo daug sveikinimo žodžių, pasidalinta prisiminimais ir akimirkai sugrįžta į jaunystės dienas mokykliniame suole.

Paskutinį mėnesio trečiadienį, spalio 30-ąją, mokinių atostogų metu parapijos teritorijoje buvo pastebėta nemažai jaunimo, „apsiginklavusio“ grėbliais. Nuo jų neatsiliko ir vyresnieji parapijiečiai, kaip mat kibę į rudeninę lapų grėbimo talką. Pasitelkta buvo ir sunkioji „artilėrija“- lapus krauti ir išvežti sava technika atvyko ūkininkai Eugenijus ir Paulius Adamkevičiai. Užteko pusdienio, kad ši gausi komanda išvalytų teritoriją nuo rudeninių lapų, kad galėtume pasitikti Visų Šventųjų iškilmę švarioje aplinkoje,

Laikinieji maldos namai šį mėnesį sekmadieniais prisipildydavo vaikų ir jaunimo, vis daugiau parapijiečių ir piligrimų atranda naują erdvę maldai. Kviečiame piligrimus gausiau lankytis mūsų parapijoje ir patirti Švč. M. Marijos, Malonių versmės, prisilietimą. O prisimenant, jog spalio - Rožinio mėnuo, tiktų ištarti- be gimtosios nuodėmės pradėtoji Mergele Marija, melski už mus, kurie šaukiamės Tavo pagalbos!

Sonata Česevičienė

2019 M. LAPKRIČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Lapkričio mėnesį, atnešę niūrius ir ūkanotus rytus su visą dieną neprašvintančiu „cepelininiu“ dangumi, praskaidrinti kasmet skuba Visų Šventųjų iškilmė. Šiemet švęsdami Eucharistiją ir paraginti klebono Gedimino spaudėme vienas kitam rankas, sveikindami šalia esančius šventuosius. Kiekvienas turime galimybę siekti šventumo, tad toks rankos paspaudimas turėtų paraginti mus nebijoti siekti šventumo, nemanant jog šventieji tik tie, kurie minimi Visų Šventųjų litanijoje. Šią iškilmę šventė ir mūsų gretimos parapijos - Upytė ir Vadaktėliai, o Krekenavoje vakare rinkomės į Šv. Mišias už mirusius. Žvakių šviesoje minėjome savus mirusiuosius, meldėmės už juos, prašėme jiems užtarimo, tuo pačiu prašydami ir mus užtarti prieš Viešpatį. Gedulinė procesija su maldomis ir giesmėmis dėl prapliupusio lietučio šiemet buvo einama bazilikos teritorijoje ir šventoriuje. Tie, kurių neišgašdino tamsa ir oro sąlygos, po šv. Mišių dar skubėjo kartu su klebonu į Krekenavos kapines, kur mirgančių žvakelių jūroje dar sykį galėjo pabūti maldoje ir mintyse su savo šeimų ir giminės mirusiais. Vėlinių dieną parapijiečiai rinkosi į sudėtinės šv. Mišias už mirusius Krekenavoje ir Upytėje, kur taip pat buvo einama gedulinė procesija.

Praėjus intensyviai pirmajam lapkričio savaitgaliui, pirmadienį parapijoje mus aplankė net 9 paskutinio kurso Kauno seminarijos studentai. Klierikai pas mus atvyko pasižiūrėti kuo gyvena parapija, pabendrauti su personalu ir savanoriais, sužinoti, kokie iššūkiai jų laukia būsimoje tarnystės vietoje, kur dažnai jaunam ir nepatyrusiam kunigui sunku susivokti, kaip veikia visi parapijos „sraigteliai“. Aplankę renovuojamą baziliką kartu su keliais parapijiečiais (nestebėtina, juk pirmadienis) klierikai šventė Eucharistiją mūsų laikinuose maldos namuose. Po šv. Mišių klierikų laukė skanūs pietūs, paruošti mūsų savanorių Akvelinos ir Irenos, kurios vėliau klierikams sudėjo parapijiečių suaukotų negendančių maisto produktų ir daržovių lauknešėlį. Klierikai mūsų parapijoje praleido gerą pusdienį, zakristijonas Algirdas ir vargonininkas Mantas jiems aprodė ir gretimas parapijas, aplankydami Vadaktėlius ir Upytę. Tikimės, kad iš mūsų parapijos būsimieji kunigai išsivežė geros patirties tiek, kiek patys turėjo noro klausti ir klausytis!

Lapkričio 8-10 dienomis klebonas Gediminas buvo „paskolintas“ rekolekcijoms Bernardinuose, kur jo mokymu ir paskaitomis džiaugėsi Bernardinų parapijos (ir ne tik) žmonės Trinapolio rekolekcijų namuose. Mūsų parapijai gi savo ruožtu buvo „paskolintas“ brolis kunigas Evaldas Darulis OFM, kuris aukėjo sekmadienio šv. Mišias Upytėje ir Krekenavoje. Tokie savotiški „mainai“ leidžia mums suprasti, jog nesvarbu, kas prie šv. Mišių stalo aukoja duoną ir vyną, visa tai daro Kristus. Na, o patiems kunigams turbūt tai šioks toks iššūkis, atvykus į dar nelankytą parapiją įsitraukti į Eucharistiją su jau nusistovėjusia tos parapijos tvarka ir įpročiais. Džiugu ir tai, kad mūsų klebonas yra toks laukiamas ir reikalingas ne tik mums, bet ir kitoms parapijoms, kurios jį kviečiasi rekolekcijoms ir kitokiomis progomis. Išdrįsčiau teigti, jog tai ir jam pačiam puiki proga evangelizuoti, aiškinti Dievo Žodį, sulaukti atsako, padėti atsiversti. Tikiu, jog ir mus visus tokiais atvejais svečioje vietoje jis geru žodžiu pamini!

Lapkričio 14 diena buvo ypatinga mūsų šeimai - ankstyvą rytą pasaulį išvydo mūsų sūnus Kasparas. Džiaugiamės visų parapijiečių palaikymu ir dėkojame už maldas, kurios lydėjo mus visą šį kelią iki naujos gyvybės atėjimo į pasaulį. Jūsų šiluma, dėmesys ir rūpestis ir toliau leidžia mums augti, ypač pagelbstint parapijos personalui, pasidalinus raštinės darbus ir atsakomybes. Suprantama, kad kuriam laikui tenka atsiriboti fiziškai nuo visų parapijos reikalų, tad ši lapkričio kronika - tik dalis viso to, kas vyko parapijoje šį mėnesį. Su dideliu dėkingumu perleidžiu mėnesį pabaigti apžvelgti Rugilei Duliūtei.

Lapkričio 8 d. Krekenavos parapijos jaunimas dalyvavo Kauno arkivyskupijos organizuotame jaunimo sielovados forume, sukietusiam visus bendradarbius ir jaunimo lyderius. Renginyje buvo skirtas aptarti darbo su jaunimu patirtį, žvelgti į perspektyvas, analizuoti jaunimo aktualijas bei ieškoti naujų veikimo būdų ir galimybių. „Būti jaunimo tėvu, ganytoju ar vadovu – tai gebėjimas rasti kelius, kur kiti mato tik sienas, atpažinti galimybes, kur kiti įžvelgia vien pavojus“ – apaštališkajame paraginime primena popiežius Pranciškus. Tikiu, jog sugebėsime rasti tuos rizikingus kelius, vedančius į amžinojo Tėvo meilės prieglobstį./tęsinys 5 pusl./

2019 M. LAPKRIČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Lapkritis įpusėjo tradiciniais kasmėnesiniais Švč. Mergelės Marijos atlaisdais, kurių metu sulaukėme vyskupijos ganytojo Lino Vodopjanovo OFM. Eucharistiją, kaip ir įprastai šventėme laikinuose maldos namuose, o homilijos metu girdėjome raginimą melstis Dievo gailestingumo, kuris keistų mūsų širdis ir mintis.

Lapkričio 17 dieną, sekmadienį po Šv. Mišių, nevysi suskubo namo. Parapijos vaikų ir jaunimo grupė kiekvieną sezoną turi tradiciją švęsti tuo laikotarpiu gimusių gimtadienius. Tad ir šis ruduo neliko išskirtinis, į šventę pažvelgę kiek originaliau, leidomės į nuotykį Meksikos ritmu. Čia mūsų laukė smagūs žaidimai, paslaptingo geltonoji dėžė, šokiai, vyskupijos jaunimo centro vadovės ses. Aušros Vartų Marijos liudijimas ir be abejo apsilaikyti pirštus privertę meksikietiški užkandžiai. Džiaugiamės bendryste ir galimybe dalintis šypsena net ir niūriomis ir tamsiomis rudens dienomis.

Panevėžio kraštotyros muziejus kiekvienais metais organizuoja konferencijas, kurių metu kviečia pažvelgti į Panevėžio miesto ir krašto istoriją vis kitais rakursais. Šių metų lapkričio 14 d. jie visų laukė konferencijoje „Iš Panevėžio praeities: šeimos portretas istorijos kontekste“. Jos metu savo išvalgomis apie šventojo tėvo Pranciškaus posinodinį apaštališkąjį paraginimą „Amoris laetitia“ dalinosi ir klebonas Gediminas (tema „Amoris Laetitia“ - žinia šeimai, visuomenei, valstybei“).

Lapkričio 22-23 dienomis jau 10-us metus iš eilės Vilniuje vyko pasaulinė lyderystės konferencija, sukvietusi visus norinčius lavinti savo lyderystės – vadovavimo dovaną.

Joje dalyvavo ir Krekenavos parapijos personalas bei bendruomenės nariai. Konferencijos programą sudarė 8 skirtingos sesijos, kurių metu girdėjome pranešimus apie kartų skirtumus, lyderystės motyvus, atmetimo baimę, debiutanto sėkmę, o gal tiksliau pradedančiojo drąsą ir dar daugelį kitų temų. Sesijų metų tiesiogiai vyko ir keli interviu, vienas iš jų - su mums visiems gerai žinomu Rimu Šapausku, kuris skatino būti tokiais, kokias mus sukūrė, nebijoti iššūkių bei gyventi čia ir dabar, nes „krikščionybė ir sekimas Kristumi daug ką nušviečia visiškai kita šviesa“. Pasaulinę lyderystės tinklą sudaro net 135 šalys, ir kasmet panašaus pobūdžio konferencijoje dalyvauja daugiau kaip 400 000 lyderių. Viliamės, jog ši konferencija detalizavo ir apibrėžė iššūkius, paruošė nesibaigiančioms galimybėms ir įkvėpė visus Dievo duotą viziją paversti realybe.

Lapkričio 24 d. paskutinį rudens sekmadienį šventėme Kristaus Karaliaus iškilnę, žyminčią Bažnytinių liturginių metų pabaigą, taip pat minėjome bažnyčios tarnautojų ir choristų globėjos Šv. Cecilijos dieną – malda apgaubėme parapijos choristus bei vargonininką Mantą Masioką. Kartu sveikinome ir kleboną kun. Gediminą gimtadienio proga, dėkodami jam už dėmesingumą ir jautrumą vedant mūsų kaimenę. Visi dalyvavę Šv. Mišiose buvo vaišinami gimtadienio tortu, kurį mums pagamino ir padovanojo parapijietė Aldona Vorienė.

Lapkričio 30 d. kelios vaikų ir jaunimo grupės atstovės: Otilija, Akvilė ir Elinga dalyvavo Jaunimo susitikimų dienoje Kaune „Perkeičia vandenį“ – apie tai, kas perkeičia liūdną, vienišą, laimingą ar puošnią kasdienybę. Akvilė dalinasi įsimintiniausia akimirka: „Labiausiai mane palietė Karolio Lasio liudijimas, žavėjo jo nuoširdumas ir atvirumas, kuomet kalbėjo apie savo gyvenimą, jį ištikusį „dugną“ ir kaip jam padėjo išvykimas į Taizę bendruomenės susitikimą, kuriame jis pirmąkart savo gyvenime atliko išpažintį, po kurios suvokė, kad Dievas yra gailestingas, be galo mylintis ir atlaidus“. „Jėzus tau dovanuoja džiaugsmą, kuris turėtų tave daryti laimingą“ sakė vienas pranešėjas renginio metu, ir iš ties, kur slypi mūsų visų tikrasis džiaugsmas?

Lapkričio 25 – gruodžio 6 dienomis klebonas buvo išvykęs, o mes skaičiuodami paskutines rudens ir intensyvaus lapkričio dienas, pradėjome adventą – pasiruošimą Kalėdų šventei.

Sonata Česeviečienė ir Rugilė Duliūtė

2019 M. SPALIO - LAPKRIČIO MĖNUO UPYTĖS PARAPIJOJE

Spalis – pats gražiausias savo spalvomis rudens mėnuo. Medžiai nusidažo geltonai, rausvai, raudonai ir rusvai. Gera tokių metų grožėtis krentančiais lapais, jei jų nereikia griebti ir išvežti. Bet ir tas darbas gali būti malonus, jei pamatai ir įvertini savo darbo procesą bei rezultatą.

Upytės šventoriuje auga daug medžių, tad spalį visada yra daug prikritusių lapų. Norim visiems padėkoti, kurie prisidėjo prie organizuotos talkos griebiant lapus ir tvarkant šventorių. Dėkojam ir toms, kurios vaišino mus spurgomis, arba ir bandelėmis.

Spalio 18 dieną Upytės parapijietė Aurelija Petronienė gavo Upytės seniūnaitės pažymėjimą. Sveikiname ją ir linkim jai Dievo palaimos, stiprybės ir kūrybiškumo.

Jau tradicija tapo, kad Upytės Antano Belazaro pagrindinės mokyklos mokiniai bažnyčioje skaito savo kūrybos prozas bei eilėraščius. Ir ne tik kartu su visais parapijiečiais meldžiasi už mirusius, bet prieš Šv. Mišias visiems įeinantiems į bažnyčią padovanoja po atšvaitą ar liemenę. Primena, kad ruduo – trumpių dienų ir ilgų vakarų metas, kad daugiau tamsos nei šviesos ir todėl, reikia apsaugoti patiemis nuo nelaimingų kelių eismo įvykių. Ir tuo pačiu apsaugoti ir kitus. Didelis AČIŲ mokyklos organizatoriams už tokią gražią akciją/tradiciją.

Lapkričio 3 dieną šventėme Upytės parapijos globėją – šv. Karolio Boromiejaus – atlaidus. Tai tituliniai Upytės parapijos atlaidai. Tą pačią dieną, labai gražiai atsiveikinome su Upytės bažnyčios vargonininke Pranciška Adomaitiene. Padėkojome jai už 25 metus trukusią tarnystę puošdama liturgiją giesmėmis. Meldžiame, kad Dievas ją globotų ir neleistų jos širdžiai nustoti giedoti Viešpačiui šlovės giesmes. Tą dieną mus visus linksmينو Naujarodžių padalinio folkloro ansamblis „Želupė“ (vad. Sigita Čekavičienė).

Lapkričio 20 dieną Upytės parapijos salėje turėjome susitikimą su Tadeušu Bystramu. Jis padėjo kunigui Gediminui, kad pašventino Bystramų kapus ir paminklą, taip pat pašventino kryžių, kuris pastatytas Upytės tradicinių amatų centro teritorijoje. O parapijiečiams – už naujo kryžiaus pastatymą toje vietoje, kur, netoli savo dvaro, buvo nušautas Karolis Bystramas. Po įžanginės kalbos, visi norintys galėjo pasižiūrėti dokumentinio filmo „Paberžė – nepaklusniųjų lizdas“ premjerą. Filmą skirtas 1863-ųjų metų sukilimui ir kun. Antanui Mackevičiui prisiminti. Susitikimas buvo skirtas lapkričio 22 d. perlaidojamiems sukilėliams K. Kalinauskui ir Z. Sierakauskui pagerbti. Dievas tikrai lydi kiekvieną mūsų sumanymą – lapkričio 20 dieną Lietuvos Katalikų Bažnyčia mini šv. Rapolo Kalinausko minėjimą. Kun. R. Gudelis savo pamoksle labai gražiai sujungė tos dienos šventojo gyvenimą su susitikimo tema. Pasirodo, šv. Rapolas Kalinauskas buvo K. Kalinausko brolis ar pusbrolis. Tad vertėjo kartu susitikti ir prisiminti juos kartu. Lapkričio 22 dieną šį dokumentinį filmą galėjo pamatyti visi per Lietuvos Televizijos kanalą.

Upytės parapijiečiai myli savo kleboną, tad gimtadienio proga dėkojo jam už jo patarnavimą mūsų parapijoje ir linkėjo viso, ko jam labiausiai reikia, kad Dievas jį visada lydėtų ir stiprintų.

/s.Ingrida/

ATSTATYMO ĮRANKIAI**75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE****20. ŽINOK, KO NĖRA**

Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai paklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda? (Lk 15, 4)

Jungtis su bendruomene reiškia žiūrėti į ją su tam tikra perspektyva - tai pats didžiausias ir geriausias dalykas, kurį galite dėl jos padaryti ir kas duos daugiausiai naudos. Galbūt apie tai niekada nepagalvojote. Svarbu sutelkti jūsų dėmesį ne į tuos, kurie yra šalia, bet į tuos, kurių nėra jūsų bažnyčios suoluose - jums būtina atpažinti tuos, kurių nėra.

Tai gali būti sunku - nėra lengva sutelkti dėmesį į tai, ko nematome. Beto, jau esami nariai nuolat stegsis gauti visą jūsų dėmesį ir laiką. Bent jau taip buvo visuomet. Tai, apie ką mes kalbame, yra radikalus evangelizacijos į išorę nukreipimas, kuris turi prasidėti nuo klebono ir parapijos personalo, po to reikia įtraukti kitus parapijos lyderius, pagaliau - visą parapiją. Šis persiorientavimas sustiprins jūsų narių įsipareigojimus, norą tarnauti ir aukotis, sustiprins ir jų elgesį bei dvasią. Laikui bėgant tai pakeis jūsų parapiją ir viską, ką jūs darote.

Koks atsiranda skirtumas? Mes nustojome daryti viską dėl tų, kurie jau yra su mumis, ir pradėjome daryti dėtų, kurių nėra kartu. Tai nebuvo lengvas pokytis. Kai kurie mūsų parapijiečiai kovojo su savimi kiekviename žingsnyje, kol galiausiai perėjo į mūsų pusę. Kiti paliko mūsų parapiją ieškodami kitos tokios, kur viskas būtų tik jiems ir apie juos (kas nėra sunku rasti). Vis dėlto mes likome prie savo siekio. Buvo nemažai triukšmo, bet pagaliau daug širdžių buvo perkeista.

Žinok, ko nėra tavo bažnyčioje; žinok, kas ir koks yra tas žmogus, kuris neina į bažnyčią. Apie ką jis ar ji kalba? Kam ir kaip leidžia savo pinigus ir laiką? Kokiomis viltimis ir baimėmis gyvena? Svarbiausia - ką galvoja apie Dievą, tikėjimą ir Bažnyčią (jeigu išvis apie tokius dalykus galvoja)?

Kai Rick Warren persikėlė į Orange rajoną, kad pradėtų tai, kas vėliau išaugo į Saddleback bažnyčią, jisėjo nuo durų prie durų klausdamas: „Ar einate į bažnyčią?“ Jeigu jam atsakydavo „taip“, jis padėkodavo ir eidavo toliau; jeigu „ne“, klausdavo, kodėl „ne“, ir kruopščiai užsirašydavo jų atsakymus. Kitais žodžiais tariant, jis sužinojo, kas yra tie, kurie neateina į jo bažnyčią, ir su tokia informacija jis kūrė bažnyčią, kuri atlieptų pačių gyventojų poreikius bei paskatintų į ją ateiti. Mes nesiūlome, kad jūs eitumėte nuo durų prie durų (iš tiesų geriau to nedarykite, jeigu nesate toks, kaip Rick Warren, nes tai gali labai erzinti gyventojus). Bet nuoširdžiai raginame jus sužinoti, kodėl žmonės, kurie neateina į jūsų bažnyčią, į ją neina.

Kaip aiškinome pirmojoje knygoje „Atstatyk“, žmogus, kuris nesilanko mūsų bažnyčioje, yra Timomonijaus Timas. Timas yra geras žmogus. Jeigu susitiktum su juo krepšinio varžybose ar pasilinksminime, kur labiausiai tikėtina jį sutikti, jis jums patiktų: yra išsilavinęs, gražiai rengiasi ir yra sėkmingas savo veiklos srityje. Timas vedęs ir turi vaikų. Turi gražius namus, vairuoja puikią mašiną. Timas sunkiai dirba visą savaitę, todėl nori savaitgaliais pailsėti. Jo tikėjimo patirtis yra menka, o domėjimasis bažnyčia net neegzistuoja. Bet jam reikia mūsų bažnyčios, nes nepaisant turimų turtų ir sėkmės, jis turi tam tikrų problemų ir iššūkių - jam reikia pagalbos, reikia vilties, reikia Išgelbėtojo. Todėl, kuomet planuojame savo savaitgalius, ruošiamės pamokslams, giedame giesmes - galvojame apie Timą. Ir džiugu, kad vis dar ateina žmonių ir prisistato: „Aš esu tas Timas.“

Luko evangelijos 15 skyriuje Jėzus sako palyginimą apie paklydusią avį. Piemuo pažįsta savo avis ir stengiasi dėl tos vienos paklydusios - pažinkite savo bendruomenės paklydusias avis ir eikite jų ieškoti. Žinojimas, ko nėra jūsų bažnyčioje, yra susijęs su tuo, koku ganytoju Dievas nori, kad jūs būtumėte.

Dėmesio sutelkimas į tuos, kurių nėra, iš pradžių jums nieko negarantuos: nei daugiau draugų, nei daugiau pinigų, nei kur nors jus ves. Bet galiausiai visa tai pasikeis.

21. BAŽNYTINIAI DRABUŽIAI KAIP GOLFO LAZDOS

Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? ...ar švelniais drabužiais vilkinčio? Švelniais drabužiais vilkintys antai gyvena karaliaus rūmuose? (Mt 11,7-8)

Kai kurios parapijos turi įspūdingą drabužių kolekciją, kuria gali iš tikrųjų didžiulis. Žinome parapiją, kurioje yra moterų grupė, atsakinga už naujų bažnytinių drabužių siuvimą ir senųjų priežiūrą. Tikrai įspūdinga.

Bet drabužiai yra kaip golfo lazdos. Jeigu nori savo laiką ir pinigus išleisti jiems - puiku. Vis dėlto baigiantis dienai golfo lazdos rūpi ir yra naudingos tik golfo žaidėjams. Su drabužiais yra lygiai taip pat - jie naudingi ir yra svarbūs tik bažnyčios žmonėms. Kuomet pradėsi domėtis tais, kurių nėra, kitaip imi vertinti tai, kas yra čia. Tikriausiai nedaug naujų bažnyčios lankytojų pasirodys joje todėl, kad norės pamatyti naujus bažnytinius rūbus, brangią mišių taurę ar įspūdingą altorių (žinoma, jeigu jie yra tokie nuovokūs, kaip mūsų žmonės). Bažnyčios žmonės mėgsta tokius dalykus ir noriai už juos sumokės; bet tie, kurių nėra bažnyčioje, tokie dalykai nerūpi. Iš tikrųjų didelės išlaidos naujiems bažnyčios daiktams yra nemažas atstūmimas daugumai nebažnytinių žmonių.

Kunigas Michael:

Kuomet buvau įšventintas į kunigus, drabužiai buvo man labai svarbūs. Skyriau daug laiko ir minčių, kad juos išsirinkčiau, skyriau neproporcingai daug savo pajamų, kad juos įsigyčiau (jeigu nežinojote - jie gali labai brangiai kainuoti). Jie ir dabar man yra svarbūs. Ir nors aš esu linkęs prie paprastesnių drabužių, tačiau moku džiaugtis ir puošniais. Man taip pat patinka neoklasikinė architektūra, renesanso tapyba, barokinės statulos ir polifoninė muzika. Kartu su kitais šie dalykai mane įkvepia ir yra vertinga mūsų katalikiško paveldo dalis, kuri turi būti saugoma ir tam tikroje aplinkoje pristatoma. Be to, jie yra būtini garbinant Dievą, nes Viešpačiui patinka grožis (jis jį sukūrė). Bet turiu kartas nuo karto sau priminti, kad mano gražūs drabužiai nepralauš naujų sienų ir teritorijos dangaus karalystei Timonijoje.

Mato evangelijos 11 skyriuje Jėzus kalba apie savo pusbrolių Joną Krikštytoją. Be paties Jėzaus, Jonas buvo tas, kuris labai patraukliai skelbė evangeliją, bet ne pasipuošęs brangiais drabužiais - panašu, kad jis buvo patraukiantis žmones kažkuo kitu.

/tęsinys kitame numeryje/

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijose

KALĖDŲ IR NAUJŲJŲ

ŠVENTINIŲ PAMALDŲ TVARKA

GRUODŽIO 24D. ANTRADIENIS
Krekenavos bazilikoje
19:30 val. Kalėdinis koncertas
20:00 val. Piemenėlių Šv. Mišios

GRUODŽIO 25D. TREČIADIENIS
Kalėdų ryto Šv. Mišios
8:00 val. Krekenavos bazilikoje
10:00 val. Upytės bažnyčioje
12:00 val. Vadaktėlių bažnyčioje

GRUODŽIO 29D. ŠEIMOS SEKMADIENIS
Šv. Mišios
10:00 val. Upytės bažnyčioje
12:00 val. Krekenavos parapijos namuose

GRUODŽIO 31D. ANTRADIENIS
Padėkos Šv. Mišios
18:00 val. Upytės bažnyčioje

2020M. SAUSIO 1D. TREČIADIENIS
Švč. Mergelės Marijos atleidų Šv. Mišios
18:00 val. Krekenavos parapijos namuose

2020M. SAUSIO 5D. SEKMADIENIS
Trijų karalių iškilmės Šv. Mišios
10:00 val. Upytės bažnyčioje
12:00 val. Krekenavos parapijos namuose

GRUODŽIO 7-14 dienomis

Šv. apaštalo Petro ir
Pavilo bažnyčioje

7d.

17val. Relikvijų
pasitikimas
18val. Šv. Mišios

GRUODŽIO 14-21 dienomis

Kristaus Karaliaus
katedroje

14d.

17val. Relikvijų
pasitikimas
18val. Šv. Mišios

GRUODŽIO 21-23 dienomis

Švč. Trejybės
bažnyčioje

21d.

17val. Relikvijų
pasitikimas
18val. Šv. Mišios

Palaimintojo

TEOFILIAUS

MATULIONIO

relikvijos

PANEVĖŽYJE

PARAPIJOS ISTORIJS PUSLAPIAI

Boleslovas Baronas gimė 1862-02-15. Baigė Kauno Žemaičių kunigų seminariją. 1885 m. birželio 29 d. B. Baronas buvo išventintas į kunigus.

1885–1891 m. jis tarnavo vikaru Ramygaloje. 1891–1901 m. buvo Upytės Šv. Karolio Baromiejiaus bažnyčios kuratas, kunigas filialistas. Nuo 1901 m. B. Baronas paskirtas Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų parapijos klebonu ir dekanato dekanu. Jis perėmė kunigo Pranciškaus (Prano) Žukausko, žuvusio bažnyčios statybvietyje, pradėtus darbus ir baigė statyti bei įrengti naują Krekenavos bažnyčią, nuo 1901 m. joje pradėjo laikyti Šv. Mišias, o iki 1907 m. paruošė ją konsekruoti, jo rūpesčiu buvo įrengtas bažnyčios vidus. 1905 m. Krekenavoje B. Baronas patyrė Švč. Dievo Motinos ypatingą malonę: su vežimu ir arkliais jis nukrito nuo 6 metrų aukščio tilto ant nusekusios upės dugno akmenų, bet net nesusižeidė. Vėliau šį atvejį laikė patirtu stebuklu.

1915 m. pasikeitęs vietomis su klebonu Kazimieru Kazlauskui, 1915–1919 m. tarnavo Svėdasų Šv. Mykolo arkangelo parapijos klebonu. Bet 1915 - 1918 metais - per Pirmąjį pasaulinį karą - kunigas B. Baronas buvo pasitraukęs iš Lietuvos į Rusiją, gyveno Smolenske, o Svėdasų parapiją buvo palikęs tvarkyti vikarams.

1918 m. grįžęs į Lietuvą, vėl apsigyveno Svėdasuose, kur rūpinosi pradžios mokyklų atkūrimu, padėjo mokytojui Antanui Pliupeliui atidaryti mokyklą Butėnuose. 1919 m. pradžioje jis turėjo rūpesčių, kaip apsaugoti Svėdasų parapijos turtą nuo sovietinės valdžios išpuolių, todėl po susirėmimų su vietine valdžia Svėdasus turėjo palikti. 1919–1923 m. jis buvo Biržų Šv. Jono Krikštytojo parapijos klebonas. Tuo metu vyskupo Pranciškaus Karevičiaus pavedimu jis buvo atvykęs į Smilgius (Panevėžio r.) išsiaiškinti dėl bažnyčios reikalingumo.

1923 m. lapkritį jis grįžo į Krekenavą ir ten liko iki gyvenimo pabaigos. 1923–1937 m. jis buvo Krekenavos parapijos klebonas, 1924–1927 m. – ir Krekenavos vidurinės mokyklos kapelionas bei tikybos mokytojas. Nuo 1937 m. liko Krekenavos parapijos altariaus, 1938 m. jam buvo pavesta administruoti Krekenavos altariją. 1933 m. jis buvo paskirtas Panevėžio vyskupijos katedros kapitulos garbės kanauninku. Boleslovas Baronas pasižymėjo santūrumu ir pamaldumu, artimai bendravo su kunigu ir poetu Jonu Mačiuliu-Maironiu.

Kunigas mirė 1941 m. sausio 21 d. Krekenavoje, patyręs sovietinių aktyvistų smurtą per bažnyčios šturmą. *„Plačiai Lietuvoje yra žinomas iš įvykis čia bolševikams kėsiantis užimti kleboniją, parapiečiai net kelias dienas ją gynė. Teko prieš bolševikų miliciją ir kitus pareigūnus pavartoti net lazdas, bet klebonijos nedavė. Už tai daugelį vyrų, moterų ir mergaičių suėmė. Senelis klebonas B. Baronas trečioje dienoje pasimirė. Visus suimtuosius kelias paras laikė nekūrentame kalėjime, menkai apsirengusius, nevalgiusius. Kai kuriems iš jų net kojos nušalo. Vienas iš jų, R.K., iš kalėjimo parašė savo broliui kariui laišką, kuriame tarp kitko užsiminė: '...Keturias paras buvau daboklėje, kai buvo tokie šalčiai, kad su veltiniais apsiavęs nušalau kojas, sutino... Tas baisus tardymas, tūkstančiai smūgių į galvą, į sprandą iki apalpimo... Tik tol pailsi, kol guli be sąmonės. Priešas pajunta, kad pradėdi atsipeikėti, tai vėl nauji smūgiai; neliko mano kūne pirštui uždėti vietos, kur nebūtų sumušta. Rodosi, širdis sustoja plakusi nuo kančių... Taigi, mielas Apolinarai, prisiminki savo brolių, kuris kentėjo už Bažnyčią, už kunigus, už tikybą. Dievas žino, kas mane dar laukia toliau. Bet aš, tavo brolis, per daug nebijau kančių už Kristų, nes žinau, kad Kristus už mus kentėjo...' " /ištaruka „Dabarties kankiniai“./*

Klebonas Bronislovas Baronas palaidotas Krekenavos bažnyčios šventoriuje šalia kitų kunigų. Kapą ženklina akmeninis paminklas-kryžius su postamente iškaltu įrašu: „Kan. Boleslovas / Baronas / 1862-II-15–1941-I-22 / Išbuvęs klebonu / Krekenavoje 30 m. / Mačiau aš Jūsų kančias ir kovas, / Dievui aukoju jas ir savas“. Postamente buvusi įtaisyta portretinė nuotrauka neišlikusi. Kapavietę dengia šlifluoto akmens plokštė su iškaltu kryžiumi.

/Parengė Mantas Masiokas/

2019 m. spalio ir lapkričio mėn. parapijų pajamos			
RINKLIAVOS	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Sekmadienis (10.06)	223,62	133,45	90,00
Sekmadienis (10.13)	200,80	179,00	-
Švč. M. Marijos atleidų (10-15)	138,20	-	-
Sekmadienis (10.20)	263,87	114,00	-
Sekmadienis (10.27)	208,20	90,00	-
Visų Šventųjų šventė (11.01)	146,50	212,00	143,47
Sekmadienis (11.03)	165,40	209,00	-
		/Atleidų/	
Sekmadienis (11.10)	178,65	104,00	-
Švč. M. Marijos atleidų (11.15)	128,50	-	-
Sekmadienis (11.17)	249,56	163,00	-
Sekmadienis (11.24)	296,08	180,00	-

**Kviečiame įsigyti
2020 metų
Krekenavos
parapijos
kalendorių**

PAMALDŲ LAIKAS

2019 m. spalio mėn. iškeliavusieji Amžinybėn:

Krekenavos parapijoje:

Valerijus Žukovas, 49 m.
Bronė Daugvilienė, 84 m.

Upytės parapijoje:

Vanda Jablonskienė 67 m.
Virginijus Belausovas 51 m.
Vytautas Striunevičius 62 m.

2019 m. lapkritį iškeliavusieji Amžinybėn:

Krekenavos parapijoje:

Irena Indriuškienė, 70 m.
Bronislavas Šikšnevičius, 87 m.

Upytės parapijoje:

Elena Augulienė 88 m.
Adele Ruzienė 89 m.

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Šeštadieniais ir Sekmadieniais Šv. Mišios - 12 val.
Atleidų 15-omis mėn. dienomis
nuo 11 val. Švč. Sakramento adoracija ir 12 val. Šv. Mišios.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadieniais Šv. Mišios - 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 25 d., 12 val. Šv. Mišios
2020 vasario 2 d.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Gruodžio 29 d. Šventos Šeimos sekmadienis Šv. Mišios:

Upytės bažnyčioje – 10 val., Krekenavos parapijos namuose – 12 val.

Gruodžio 31 d. (antradienis) Padėkos Šv. Mišios Upytės bažnyčioje – 18 val.

2020 m. Sausio 1 d. (trečiadienis) Švč. Mergelės Marijos, Dievo Gimdytojos atleidų

Šv. Mišios, Krekenavos parapijos namuose – 18 val.

Sausio 5 d. Trijų Karalių sekmadienis Šv. Mišios:

Upytės bažnyčioje – 10 val., Krekenavos parapijos namuose – 12 val., po jų programa vaikams ir jaunimui.

KONTAKTAI

Klebonas-rectorius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
Tel. 8 620 20989 www.krekenavobazilika.lt
el. paštas: krekenavobazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753 įm. Kodas 191260418
Parapijos referentė ir buhalterė
Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989
Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių vargonininkas
Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704
Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas
Algirdas Pogūžinskas, tel. 8 620 66136
Krekenavos ir Upytės ūkvedys
Gediminas Kaspariūnas, tel.
Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė
Akvelina Pogūžinskienė, tel. 8 611 88035
Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė
Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378
Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė
Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 4430

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav. Tel. 8 616 39715
el. paštas: upytesparapija@gmail.com
sąsk. nr. LT607300010077097292 – įm. Kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė
ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas
Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė
Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 7209

Laikraštėlį leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Kitą numerį numatoma išleisti iki vasario 15 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!